

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27Csp/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120434477
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2021:6120434477.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom vo veci žalobkyne: Intrum Slovakia, s. r. o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanému: E. C., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt: Š. T. XXX, zast.: Mgr. Mgr. Lívia Šouc Kost'ová, advokátka so sídlom v Žiari nad Hronom, Pod Donátom 5, o zaplatenie 15 438,95 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 15 438,95 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 15 438,95 € od 12. 5. 2018 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou, postúpenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 1. 2. 2021 z Okresného súdu Banská Bystrica, domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej sumu 15 438,95 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. z dlžnej sumy za obdobie od 12. 5. 2018 do zaplatenia a trovy konania.

2. Svoj nárok žalobkyňa odôvodnila tým, že jej právny predchodca Všeobecná úverová banka, a. s., (ďalej len „právny predchodca žalobkyne“) poskytol žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 7. 4. 2015, č. XXXXXXXXXXXX a registračné číslo: XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“) úver vo výške 15 438,95 € (správne má byť 18 000 €, pozn. súdu), ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou pravidelných mesačných splátok. Žalovaný si však nesplnil svoj zmluvný záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky riadne a včas, čo žalobkyňa preukazuje predloženým výpisom z úverového účtu. Právny predchodca žalobkyne vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Žalovaný napriek písomnej výzve svoj dlh z titulu omeškaných mesačných splátok nezaplatil, preto právny predchodca žalobkyne v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a všeobecnými obchodnými podmienkami s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru“ (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa vyhlásil k 28. 3. 2018 predčasnú splatnosť úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené 4. 5. 2018 v súlade s článkom všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Žalovaný v poskytnutej sedemdňovej lehote od doručenia oznámenia dlžnú sumu nezaplatil, voči právnenému predchodcovi žalobkyne sa tak od 12. 5. 2018 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom.

3. Žalobkyňa preukázala svoju aktívnu legitímáciu v konaní na základe predloženej rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom žalobkyne a žalobkyňou ako postupníkom uzatvorenej 14. 2. 2020 a žiadosti o postúpenie a prevod z 2. 3. 2020, na základe čoho bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe zmluvy postúpená žalobkyne, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky. Žalovaný bol vyzvaný žalobkyňou na zaplatenie dlžnej sumy, na čo však žalovaný nereagoval, preto si žalobkyňa v tomto konaní uplatňuje okrem nesplatennej dlžnej istiny úveru aj zákonný úrok z omeškania z dlžnej sumy.

4. Žalobkyňa ako prílohy predložila kópiu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ registračné č. XXXXXXXXXXXXXXXX, informácie finančného sprostredkovateľa k dojednanému poisteniu podpísané žalovaným 7. 4. 2015, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, európske informácie o spotrebiteľskom úvere podpísané žalovaným 7. 4. 2015, údaj o hodnote ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej „RPMN“) a o priemernej hodnote RPMN poskytnutého úveru s podpisom žalovaného o prevzatí tohto dokumentu 7. 4. 2015, žiadosť žalovaného o zaslanie všeobecných obchodných podmienok a všeobecných poisťných podmienok pre poistenie schopnosti splácať splátky Flexipôžičky na svoju emailovú adresu, žiadosť o Flexipôžičku - na investíciu do nehnuteľnosti z 25. 3. 2015, oznámenie o splnení obchodných podmienok pre čerpanie Flexipôžičky, fotokópia vodičského preukazu a občianskeho preukazu žalovaného, ktoré predložil pri žiadosti o poskytnutie úveru, potvrdenie o výške daňovej povinnosti žalovaného, potvrdenie o vykonanej platbe za účelom doloženia k žiadosti o úveru z 25. 3. 2015, daňové priznanie žalovaného k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2014, účtovná závierka v jednoduchom účtovníctve k 31. 12. 2014, potvrdenie o podaní daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2014, výpis z účtu žalovaného vedeného u právneho predchodcu žalobkyne za obdobie od 31. 12. 2013 do 28. 2. 2015, faktúry za posledných dvanásť mesiacov, zoznam dokladov predložených žalovaným k Flexipôžičke, dodatok k zmluve o poskytnutí Flexipôžičky registračné č. XXXXXXXXXXXXXXXX uzatvorený 23. 3. 2017 so žiadosťou o zmenu zmluvných podmienok žalovaného z 18. 3. 2017, s predloženým potvrdením o ukončení podnikania žalovaného, poštový podací hárok č. L., Všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu žalobkyne na poskytovanie spotrebiteľského úveru VÚB, a. s. fyzickým osobám - občanom účinné od 1. 4. 2015 (ďalej len „VOP“), výpis z úverového účtu žalovaného, tretia upomienka - pokus o zmier z 22. 1. 2018, poštový podací hárok, výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom z 29. 3. 2018, s dokladom o doručovaní žalovanému (fotokópia poštovej obálky), príloha k zmluve o postúpení pohľadávok obsahujúcej špecifikáciu postúpenej pohľadávky, oznámenie o postúpení pohľadávky z 6. 3. 2020, výzva na zaplatenie pohľadávky z 16. 10. 2020.

5. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol o nároku žalobkyne platobným rozkazom z 14. 12. 2020 sp. zn. 31Up/2059/2020, o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyne sumu 15 438,95 €, zákonný úrok z omeškania v rozsahu požadovanom žalobkyňou v žalobnom návrhu.

6. Žalovaný voči platobnému rozkazu podal včas odpor, v ktorom vyjadril nesúhlas s nárokom uplatneným žalobkyňou, pretože neuznáva uplatnenú pohľadávku v celom rozsahu. Predmetný vzťah medzi právnym predchodcom žalobkyne a žalovaným považuje za spotrebiteľský vzťah, pričom v prvom rade namieťa nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne s poukazom na nedodržanie ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoB“), čím zo strany právneho predchodcu žalobkyne nebola na žalobkyňu platne postúpená predmetná pohľadávka, pretože právny predchodca žalobkyne ako banka nemôže postúpiť svoju pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy na inú osobu ako je iná banková inštitúcia. Žalobkyňa nepredložila podľa žalovaného žiadny relevantný dôkaz, z ktorého by bolo zrejmé, že by žalovanému doručil výzvu na splnenie jeho peňažného záväzku, ktorú predpokladá ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB, na čom podľa názoru žalovaného nič nemení tvrdenie žalobkyne, že došlo k hmotnoprávnemu úkonu oznámenia o postúpení pohľadávky. Podľa názoru žalovaného predložené poštové podacie hárky nepreukazujú, čo bolo predmetom doručovania a už vôbec nepreukazujú, že určitá písomnosť bola adresátovi akýmkoľvek spôsobom doručená, resp. že sa určitá písomnosť dostala do dispozičnej sféry adresáta.

7. Podľa žalovaného z predložených listín nevyplýva, že by právny predchodca žalobkyne dodržal postup podľa § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“). Dojednanie v rámci všeobecných zmluvných podmienok právneho predchodcu žalobkyne o tom, že zásielka sa považuje za doručení aj vtedy, ak sa vráti veriteľovi ako nedoručiteľná je podľa

názoru žalovaného nezákonné. Keďže nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie pohľadávky žalobkyni. Žalovaný namietal aj nepreukázanie spôsobu započítania jednotlivých splátok, pretože z predloženej žaloby nie je zrejmé, akým spôsobom žalobkyňa započítala žalovaným zrealizované čiastkové úhrady, či boli započítané najprv na istinu a potom na úroky, alebo iným spôsobom, pričom sa jedná o podstatné skutkové okolnosti, bez tvrdenia a preukázania ktorých súd nemôže nárok žalobkyne považovať za nespochybniteľne vyčíslený a preukázaný. S poukazom na ustanovenie § 566 ods. 2 OZ je daná dlžníkovi možnosť voľby, na ktorú položku z existujúceho dlhu bude veriteľovi plniť skôr, ak plnenie nestačí na úplné vyrovnanie dlhu. Zároveň namieta aj postup žalobkyne spočívajúci v tom, že si viackrát účtovala voči jeho osobe aj poplatok za upomienku, čo vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, ktorý tvorí prílohu žaloby, čím žalobkyňa nezákonne docielila navýšenie istiny žalovaného nároku, pretože ak by splátky nezapočítavala na poplatok ale najskôr na istinu úveru, tak by žalovaná istina bola nižšia. Zmluvu považuje žalovaný za neplatný právny úkon z dôvodu, že v nej uvedená výška úveru bola v sume 18 000 €, celkové náklady dlžníka boli až vo výške 9 039,47 €, v dôsledku čoho bola celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom vo výške 27 039,47 €, pričom protiplnenie vo výške 9 039,47 € považuje za neprimerané a v rozpore s dobrými mravmi, keďže samotná zmluva je podľa názoru žalovaného neplatným právnym úkonom. Žalobou uplatnený nárok považuje za bezdôvodné obohatenie, ktorý sa premlčuje v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe podľa § 107 ods. 1 OZ, pričom žalovaný považuje nárok za premlčaný, pretože bol žalobou uplatnený 22. 11. 2020, teda po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty a rovnako tak po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby, ktorá uplynula 7. 4. 2018, preto považuje nárok žalobkyne v celom rozsahu za premlčaný.

8. Žalobkyňa sa k odporu proti platobnému rozkazu vyjadrila v podaní, v ktorom uviedla, že odpor žalovaného považuje v celom rozsahu za neodôvodnený a s chýbajúcou oporou v zákone a v skutkovom stave. Žalovaný v ňom neuviedol žiaden dôvod, pre ktorý by mal byť platobný rozkaz zrušený. Aktívnu vecnú legitimitáciu žalobkyňa preukazuje v tomto konaní oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané doporučené pod číslom zásielky S., čo preukazuje poštovým podacím hárkom. Zásielka s oznámením o postúpení pohľadávky bola zasielaná doporučené do dispozičnej sféry žalovaného. Takýto postup preukázania aktívnej vecnej legitimitácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný, na čo poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/01 z 11. 6. 2003, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimitáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky, súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Zároveň na preukázanie aktívnej vecnej legitimitácie žalobkyňa predložila aj výzvu právneho predchodcu žalobkyne, doručovanej žalovanému na adresu, ktorú uviedol v zmluve, čím bola splnená zákonná podmienka pre platné postúpenie v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 ZoB. Touto výzvou bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením záväzku viac ako 90 kalendárnych dní, čo vyplýva aj z predloženého výpisu z úverového účtu. Spolu s výzvou právneho predchodcu žalobkyne z 22. 1. 2018 označenej ako tretia upomienka, žalobkyňa súdu predložila aj podací hárok, z ktorého je zrejmé, že táto výzva bola odoslaná žalovanému na adresu ním uvedenú pod číslom zásielky S. dňa 22. 1. 2018, čo vyplýva priamo z poštového podacieho hároku na boku na jeho ľavej strane, kde je tento dátum aj uvedený.

9. Námietku premlčania vznesenú žalovaným nepovažuje žalobkyňa za dôvodnú, pretože postupovala v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami a k 28. 3. 2018 vyhlásil právny predchodca žalobkyne predčasnú splatnosť úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti sa vrátilo právnomu predchodcovi žalobkyne dňa 4. 5. 2018 a teda lehota 7 dní na zaplatenie dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu uplynula 11. 5. 2018. Od 12. 5. 2018 je žalovaný v omeškaní s jeho uhradením. Premlčacia lehota pre zaplatenie celej sumy dlžného zostatku podľa § 101 OZ začala plynúť 12. 5. 2018, pričom 20. 11. 2020 bola pohľadávka uplatnená na súde v rámci trojročnej premlčacej lehoty. Žalovaným namietaná bezúročnosť úveru je v tomto prípade irelevantná, pretože žalobkyňa si v tomto konaní uplatňuje len svoj nárok na zaplatenie istiny so zákonným úrokom z omeškania. Neuplatňuje si nárok na úroky ani iné poplatky. Tvrdenia žalovaného sú tak účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku.

10. Zároveň žalobkyňa navrhla pokračovať v konaní, na základe čoho v súlade s § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUK“) postúpil Okresný súd Banská Bystrica dňa 29. 1. 2021 vec miestne príslušnému okresnému súdu na základe

návrhu žalobkyne na pokračovanie v konaní a v súlade s § 11 ods. 5 ZoUK došlo k zrušeniu platobného rozkazu.

11. Žalovaný využil možnosť vyjadriť sa k vyjadreniu žalobkyne vo svojom podaní z 16. 2. 2021, v ktorom zotrval na svojich doterajších vyjadreniach, pričom na jednotlivé vyjadrenia žalobkyne reagoval poukázaním na rozhodnutia niektorých všeobecných súdov, pričom naďalej zotrval na svojich vyjadreniach. Podľa žalovaného žalobkyňa doposiaľ neuviedla, pre ktorú nezaplatenú splátku pristúpila listom z 29. 3. 2018 k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, a teda nepreukázala vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 OZ. V tomto smere poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. 5. 2019 sp. zn. 43Co/27/2019.

12. Pred prvým pojednávaním súd vyzval žalobkyňu, aby predložila doklad preukazujúci doručenie tretej upomienky z 22. 1. 2018 žalovanému, keďže zo strany žalovaného bol spochybnený dôkaz, a to poštový podací hárok bez odtlačku pečiatky poštového podniku. Taktiež ju súd vyzval, aby uviedla, pre splatnosť ktorej splátky úveru vyhlásil právny predchodca žalobkyne predčasnú splatnosť celého úveru. Žalobkyňa na výzvu reagovala písomným podaním doručeným súdu 29. 3. 2021, v ktorom uviedla, okrem ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní, že výzva právneho predchodcu žalobkyne z 22. 1. 2018 bola doručená žalovanému s poukazom na podací hárok, ktorý opätovne predložila spolu so svojim vyjadrením, z ktorého je zrejmé, že táto výzva bola odoslaná žalovanému na adresu ním uvedenú v zmluve pod číslom zásielky S. dňa 22. 1. 2018, čo vyplýva priamo z podacieho hárku na boku na jeho ľavej strane, kde je tento dátum uvedený. Žalobkyňa taktiež opakovane predložila kópiu tretej upomienky z 22. 1. 2018, výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru z 29. 3. 2018 spolu s kópiou poštovej obálky, v ktorej bola výzva doručovaná žalovanému. Na pojednávaní, ktoré sa konalo 1. 4. 2021, žalovaný zotrval na svojich doterajších vyjadreniach, pričom predmetné pojednávanie bolo odročené z dôvodu doplnenia dokazovania za účelom predloženia amortizačnej tabuľky, z ktorej bolo možné zistiť splatnosť jednotlivých splátok istiny, úrokov a ostatných poplatkov s prihliadnutím na uzatvorený dodatok k zmluve z 23. 3. 2017, ktorým bol povolený odklad splátok od 11. 3. 2017 do 11. 8. 2017, s mesačnou anuitnou splátkou 261,17 €. Žalobkyňa reagovala na výzvu a súdu 21. 4. 2021 zaslala amortizačnú tabuľku, avšak bez zohľadnenia dodatku k zmluve, ktorým bol povolený odklad splátok.

13. Pred pojednávaním, ktoré sa konalo 27. 4. 2021, bolo súdu 23. 4. 2021 doručené vyjadrenie žalovaného, v ktorom označil zákonný postup súdu ako procesnú aktivitu, ktorou nahrádzal aktivitu žalobkyne tým, že sám vyhľadal dôkaz svedčiaci v prospech žalobkyne a v neprospech žalovaného dotazom na poštu, ktorým zistil, že oznámenie o postúpení pohľadávky z 6. 3. 2020 bolo žalovanému doručené. Týmto postupom podľa žalovaného súd prekročil svoju úlohu a právomoc, preto žiada, aby súd na ním vyhľadané dôkazy pri svojom rozhodovaní neprihliadol a pri rozhodovaní vychádzal výlučne len z dôkazov a tvrdení, ktoré do konania vniesli sporové strany.

14. Na pojednávaní, ktoré sa konalo 27. 4. 2021 súd, okrem iného, oboznámil strany sporu s verejne prístupným informačným systémom poštového podniku na webovom sídle www.posta.sk, prostredníctvom ktorého boli žalovanému doručované hmotnoprávne úkony žalobkyne, resp. jej právneho predchodcu, kde po zadaní podacieho čísla, tak ako je uvedený na poštových podacích hárkoch predložených žalobkyňou, vyplýva, že zásielka s podacím číslom S. bola žalovanému doručená 16. 3. 2020.

15. O nároku žalobkyne rozhodol okresný súd rozsudkom z 27. 4. 2021, č. k. 27Csp/29/2021-159, ktorým žalobu zamietol (výrok I.) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania (výrok II.). Voči predmetnému rozsudku podala žalobkyňa včas odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) tak, že uznesením z 26. 8. 2021, č. k. 11CoCsp/29/2021-184 napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Odvolací súd v podstatnom vo vzťahu k ďalšiemu postupu okresného súdu uviedol, že okresný súd „...opätovne posúdi aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu nielen v závislosti od splnenia zákonných podmienok postúpenia podľa ustanovenia § 92 ods.8 zákona o bankách, ale postúpenie pohľadávky na žalobcu bude posudzovať aj v intenciách ustanovenia § 17 zákona č.129/2010 Z.z.. Podkladom pre posúdenie aktívnej vecnej legitímácie a platnosti (resp. neplatnosti) zmluvy o postúpení pohľadávky bude okrem iných relevantných skutočností záver o tom, či došlo k platnému zosplateniu pohľadávky. Okresný súd vyhodnotí, či vykonané dokazovanie bez ďalšieho odôvodňuje záver o tom, že žalobca

(jeho právny predchodca) k zosplateniu pristúpil z dôvodu nezaplatenia splátky splatnej 11.11.2017 a teda, či žalobca (jeho právny predchodca) k zosplateniu pristúpil spôsobom, ktorý by bol v súlade s ustanovením § 53 ods.9 v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka.“

17. Okresný súd tak v súlade s § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), postupoval podľa záverov odvolacieho súdu a vo veci nariadil pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo 27. 10. 2021, na ktorom opätovne vo veci rozhodol. Zároveň vyzval žalobkyňu, aby uviedla, pre ktorú splátku úveru vyhlásil právny predchodca žalobkyne predčasnú splatnosť úveru. Žalobkyňa podaním z 20. 10. 2021 uviedla, že právny predchodca žalobkyne predčasnú splatnosť úveru vyhlásil pre splátku splatnú do 11. 12. 2017, na ktorej uhradenie bol žalovaný vyzvaný treťou upomienkou z 22. 1. 2018. Žalovaný na pojednávaní zotrval na svojich doterajších vyjadreniach a naďalej zastáva názor, že žalobkyňa nemá aktívnu vecnú legitímáciu v tomto konaní.

18. Okresný súd na základe stranami sporu predložených listín a ich vyjadrení zrekapituloval doposiaľ zistené skutočnosti, ktoré opätovne právne posúdil.

19. Právny predchodca žalobkyne uzatvoril so žalovaným zmluvu na základe žiadosti žalovaného o poskytnutie Flexipôžičky, podpísanej 25. 3. 2015, ku ktorej doložil aj potrebné doklady na identifikáciu svojej osoby (doklady totožnosti), ako aj doklady o príjme žalovaného. Následne po vyhodnotení žiadosti uzavrel 7. 4. 2015 právny predchodca žalobkyne so žalovaným zmluvu, ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebného úveru na investíciu do nehnuteľnosti vo výške 18 000 €, s lehotou splatnosti 108 mesiacov, s fixnou úrokovou sadzbou vo výške 9,40 % p. a. Úver sa mal čerpať jednorázovo 7. 4. 2015, s dátumom prvej anuitnej splátky 11. 5. 2015 a poslednej anuitnej splátky, ktorá predstavovala aj termín konečnej splatnosti 11. 3. 2024. Mesačná anuitná splátka vrátane poistného predstavovala 263,92 €, z toho mesačná splátka poisteného 14,58 €, výška poplatku za poskytnutie úveru predstavovala 360 €, celkové náklady dlžníka 9 039,47 €. V zmluve bola uvedená hodnota RPMN 10,42 % a priemerná RPMN 10,28 %. Zmluva obsahovala aj údaj o výške odplaty (12,37 %) a najvyššej prípustnej výške odplaty (23,16 %). Žalovaný si spolu so zmluvou prevzal aj informácie finančného sprostredkovateľa k dojednanému poisteniu, spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, ktorú uzatvoril s právnym predchodcom žalobkyne, ako aj európske informácie o spotrebiteľskom úvere, údaj o hodnote RPMN a priemernej RPMN, ktorých prevzatie potvrdil svojim podpisom.

20. Na základe žiadosti o zmenu zmluvných podmienok z 18. 3. 2017, predmetom ktorej bola požiadavka žalovaného o odklad anuitných splátok po dobu 6 mesiacov s predĺžením lehoty splatnosti, ako aj požiadavka na zrušenie poistenia k 30. 3. 2017, bolo zo strany právneho predchodcu žalobkyne tejto požiadavke vyhovené. Dňa 23. 7. 2017 bol uzatvorený dodatok k zmluve, predmetom ktorého bolo doplnenie textu zmluvy, o odklad anuitných splátok od 11. 3. 2017 do 11. 8. 2017, dátum prvej anuitnej splátky po zmene bol 11. 9. 2017 s výškou mesačnej anuitnej splátky 261,17 €. V prípade povoleného odkladu anuitných splátok sa úver mal ďalej uročiť, pričom nezaplatené úroky za obdobie povoleného odkladu mali byť splatné ako prvé v poradí po uplynutí povoleného odkladu. Prvá anuitná splátka po ukončení povoleného odkladu mala byť splatná až po splatení naakumulovaných úrokov počas povoleného odkladu splátok. Upravený splátkový plán s odkladom splátok vo forme amortizačnej tabuľky bol žalovanému k dispozícii na pobočke banky. Zároveň týmto dodatkom sa vypustil zo zmluvy text o pristúpení žalovaného k poisteniu schopnosti splácať Flexipôžičku a výška mesačnej splátky sa zmenila na výšku 261,17 €. Ostatné ustanovenia zmluvy ostali dodatkom nezmenené.

21. Právny predchodca žalobkyne upomienkou z 22. 1. 2018 žalovaného upozornil, že napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradil svoje záväzky vyplývajúce zo zmluvy. K dátumu vyhotovenia upomienky evidoval dlžnú pohľadávku vo výške 793,01 €. Táto upomienka mala byť generovaná automaticky, pričom žalobkyňa priložila k tejto upomienke aj poštový podací hárok s podacím číslom zásielky, ktorá bola doručovaná žalovanému v ten istý deň, teda 22. 1. 2018. Žalovaný na upomienky nereagoval, preto právny predchodca žalobkyne listom z 29. 3. 2018 upovedomil žalovaného o tom, že vyhlásil predčasnú splatnosť úveru so zostatkom 16 580,62 €, z toho istina 15 438,95 €, ktorú doručoval žalovanému na adresu uvedenú v zmluve, pričom zásielka sa vrátila späť právnemu predchodcovi žalobkyne ako neprevzatá v odbernej lehote. Oznamenie o postúpení pohľadávky z 6. 3. 2020 právny predchodca žalobkyne oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobkyňu, čo malo byť doručované prostredníctvom poštového podniku na základe podacieho čísla S., pričom z informačného systému poštového podniku Slovenská pošta a. s. vyplýva, že táto zásielka bola žalovanému doručená

16. 3. 2020. Žalobkyňa pred podaním žaloby vyzvala žalovaného na zaplatenie pohľadávky výzvou z 16. 10. 2020, ktorá podľa predloženého poštového podacieho hárku bola žalovanému doručovaná na adresu, akú uviedol v zmluve (podací hárok č. L.). Žalovaný ani napriek viacerým výzvam zo strany právneho predchodcu žalobkyne, resp. žalobkyne doposiaľ svoj záväzok neuhradil.

22. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

25. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZSU“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

28. Podľa § 2 písm. a), b) a d) ZSU, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

29. Podľa § 17 ods. 1 ZSU, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

30. Podľa § 92 ods. 8 ZoB, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.

Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

31. Okresný súd mal za preukázané, že právny predchodca žalobkyne uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere, ktorá je súčasne spotrebiteľskou zmluvou uzatvorenou medzi dodávateľom poskytujúcim úvery v rámci podnikateľskej činnosti a žalovaným ako spotrebiteľom, ktorý nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Zároveň sa na predmetnú zmluvu vzťahujú aj ustanovenia ZSU, pretože predmetná zmluva spĺňa všetky zákonné definičné znaky, ktorými zákonodarca vymedzil, ktoré zmluvy sa budú spravovať uvedeným zákonom. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporu sporné, čo vyplýva ich vyjadrení, ako aj z ustanovení zmluvy, ktoré odkazujú na ustanovenia jednotlivých zákonov.

32. Vzhľadom na námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie zo strany žalovaného súd teda v prvom rade skúmal, či žalobkyňa je vecne aktívne legitimovaná v tomto konaní. Okresný súd poukazuje na priebeh upomínacieho konania vedeného pod sp. zn. 31Up/2059/2020, kde Okresný súd Banská Bystrica pred vydaním platobného rozkazu bol taktiež povinný skúmať aktívnu vecnú legitímáciu žalobkyne, pričom žalobkyňa predložila okrem oznámenia o postúpení pohľadávky aj rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok z 14. 2. 2020 a žiadosť o postúpenie a prevod z 2. 3. 2020, po preskúmaní ktorých dospel k záveru, že žalobkyňa je aktívne vecne legitimovaná, keďže návrhu žalobkyne vyhovel a vydal platobný rozkaz.

33. Vzhľadom na to, že v danom prípade išlo o postúpenie pohľadávky banky na tretiu osobu podmienky postúpenia sú upravené v právnej norme *lex specialis*, ktorou je § 92 ods. 8 ZoB. Táto právna norma sa uplatní prednostne vo vzťahu k ustanoveniu § 524 OZ (porov. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. 1. 2020, sp. zn. 13Co/368/2018). Podľa citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB môže byť spôsobilým predmetom postúpenia iba pohľadávka alebo jej časť za predpokladu písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Tieto zákonné predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Žalobkyňa na základe predložených listín jednoznačne preukázala, že žalovaný bol zo strany banky písomne vyzvaný na uhradenie dlžných splátok, a to nielen treťou upomienkou z 22. 1. 2018, ale aj výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom z 29. 3. 2018, pričom pri oboch týchto hmotnoprávných úkonoch žalobkyňa preukázala, že právny predchodca žalobkyne doručoval tieto listiny prostredníctvom poštového podniku na adresu žalovaného, ktorú uviedol v zmluve, ako adresu trvalého pobytu. Už v čase doručovania oboch výziev bol žalovaný nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní v omeškaní s úhradou svojho záväzku, čo vyplýva z predloženého výpisu z úverového účtu, podľa ktorého žalovaný naposledy uhradil splátku úveru dňa 22. 9. 2017 a 16. 10. 2017. Po zaslaní tretej upomienky a výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru bol žalovaný naďalej v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní s viacerými splátkami úveru. Z uvedeného teda nepochybne vyplýva, že zákonné predpoklady ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB boli splnené.

34. Zo strany právneho predchodcu žalobkyne bolo žalovanému doručované aj oznámenie o postúpení pohľadávky z 6. 3. 2020, pričom žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odporu proti platobnému rozkazu uviedla, že oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanému doručované doporučené pod podacím číslom S.. Táto zásielka bola žalovanému zasielaná doporučené do jeho dispozičnej sféry. Keďže žalobkyňa poskytla iba podacie číslo bez predloženia poštového podacieho hárku, súd preto skúmal, či toto oznámenie sa dostalo skutočne do dispozičnej sféry žalovaného. Po zadaní podacieho čísla do informačného systému poštového podniku, ktorého služby využil právny predchodca žalobkyne na doručovanie oznámenia žalovanému, súd zistil, že poštový podnik uvedený doporučený list nielenže eviduje ako podaný na pošte Bratislava 12, ale aj odovzdaný adresátovi zásielky, t. j. žalovanému 16. 3. 2020.

35. Pokiaľ ide o žalovaným namietanú skutočnosť, že súd vykonal dôkaz z vlastnej iniciatívy na preukázanie doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému, k tomu okresný súd uvádza, že žalovaný vo svojej argumentácii nesprávne poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 24/2018, ktoré na daný prípad nie je vôbec aplikovateľné, pretože sa týka obchodnoprávneho sporu, nie sporu so slabšou stranou, v ktorom v rámci „obiter dictum“ ústavný súd vyjadril svoj názor na postup súdu podľa § 120 ods. 1 OSP. Okresný súd však v danom prípade rozhodoval v spore, kde žalovaný vystupuje ako slabšia strana a za tým účelom ustanovenia zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) upravujú osobitný postup súdu vrátane ustanovenia § 295 CSP, podľa ktorého súd postupoval aj v tomto prípade. K aplikácii tohto ustanovenia sa vyjadril aj Ústavný súd SR v náleze z 28. 4. 2020, sp. zn. I. ÚS 44/2020, v ktorom vyslovil právny názor, že „podľa § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz. To znamená, že na rozdiel od všeobecnej úpravy procesného dokazovania sa Civilný sporový poriadok v spotrebiteľských sporoch prikláňa k tzv. vyšetrovaciemu princípu, čo je odôvodnené zvýšenou mierou ingerencie súdu ako orgánu ochrany práva do spotrebiteľských právnych vzťahov.“

36. V kontexte uvedeného sú úvahy žalovaného nesprávne, pretože okresný súd nezaobstaral dôkaz o doručení oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému, pretože to ani nebolo potrebné. Oznámenie o postúpení pohľadávky ako hmotnoprávny úkon nemusí žalobkyňa doručovať žalovanému do vlastných rúk a toto doručovanie preukazovať dokladom o doručení tzv. doručenkou. Uvedený postup si žalovaný zamieňa s procesnoprávnymi účinkami doručovania upravenými v ustanovení § 111 CSP. Pri doručovaní hmotnoprávneho úkonu postačuje preukázať, že právny úkon sa dostal do dispozičnej sféry žalovaného čo nie je nevyhnutné preukazovať doručenkou, ale postačí ak žalobkyňa preukáže, že tento úkon žalovanému doručovala, čo bolo preukázané tým, že odovzdala zásielku poštovému podniku, ktorý je povinný odoslať takúto zásielku na uvedenú adresu žalovaného ako adresáta, pričom nie je podstatné, či sa s ňou žalovaný aj reálne oboznámil. Súd vzhľadom na to, že žalovaný ako spotrebiteľ síce tvrdil, ale ničím nepreukázal, že žalobkyňa nedoručovala oznámenie žalovanému (žalovaný však netvrdil, že mu oznámenie nebolo doručené) v súlade s § 295 CSP na podporu tvrdení žalovaného a pri povinnosti ex offio skúmať, či je žalobkyňa aktívne vecne legitimovaná, vykonal súd overenie podacieho čísla vo verejne dostupnom informačnom systéme poštového podniku Slovenská pošta, a.s. - sledovanie zásielok na jej webovom sídle www.posta.sk prostredníctvom ktorého zistil, že uvedená zásielka sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Vykonal uvedeného dôkazu malo preukázať, tvrdenie žalovaného o nedoručení tejto zásielky. Avšak pri akomkoľvek dôkaze súd nemôže vopred vedieť, či bude v prospech alebo v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. Ak by žalovaný v konaní hovoril pravdu, uvedeným dôkazom by sa jeho tvrdenia len potvrdili. V opačnom prípade musí znášať dôsledky svojho konania.

37. Žalovaný ďalej namietal nesplnenie zákonného postupu pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ. Okresný súd z predložených listín zistil, že pred vyhlásením predčasnej splatnosti úveru bola žalovanému doručená upomienka z 22. 1. 2018, z ktorej vyplýva, že žalovaný bol v omeškaní so zaplatením sumy 793,01 €, čím ho právny predchodca žalobkyne vyzval na okamžité zaplatenie dlžnej sumy, pretože v opačnom prípade bude požadovať, aby žalovaný vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve. Uvedená výzva bola žalovanému doručovaná prostredníctvom poštového podniku, čo žalobkyňa preukazovala priloženým poštovým podacím hárkom obsahujúcim zoznam hromadne podaných zásielok s riadne prideleným podacím číslom (zásielke žalovaného bolo pridelené podacie číslo S.). Zásielka bola doručovaná na adresu trvalého pobytu žalovaného, pričom poštový podací hárok obsahuje aj informáciu o vyplatenom poštovom za podanie zásielky. Keďže táto upomienka bola generovaná automaticky aj z poštového podacieho hároku vyplýva, že tento bol podaný poštovému podniku elektronicky, z tohto dôvodu nie je dôvodná námietka žalovaného, že poštový podací hárok neobsahuje pečiatku pošty ani podpis zamestnanca a preto nepreukazuje doručovanie predmetnej zásielky. Následne listom z 29. 3. 2018 právny predchodca žalobkyne oznámil žalovanému, že z dôvodu neuhradenia omeškaných splátok dňom 29. 3. 2018 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a vyzval žalovaného na jeho úhradu do 7 dní od doručenia výzvy. Uvedené oznámenie bolo žalovanému riadne doručované na adresu trvalého pobytu žalovaného, pričom zásielka sa vrátila späť z dôvodu, že si ju žalovaný neprevzal v odbernej lehote.

38. Tvrdenie žalovaného, že nezákonným dojednaním v rámci všeobecných zmluvných podmienok právneho predchodcu žalobkyne o tom, že zásielka sa považuje za doručenú aj vtedy, ak sa vráti

veriteľovi ako nedoručiteľná na adresu žalovaného, ktorú uviedol v zmluve, je bez akejkolvek opory v zákone. Žalovaný žiadnym spôsobom nevysvetlil, prečo by malo byť takéto dojednanie nezákonné a v rozpore s ktorým konkrétnym ustanovením zákona sa dostáva do rozporu. Okresný súd v tomto poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. 12. 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2021, podľa ktorého „ustanoveniu § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neodporuje a zásade zmluvnej voľnosti zodpovedá aj dohoda spotrebiteľa a veriteľa v spotrebiteľskej zmluve o tom, že pri doručovaní zásielky spotrebiteľovi sa môže uplatniť fikcia doručenia zásielky na poslednú známu adresu spotrebiteľa.“ Uvedené rozhodnutie je aplikovateľné aj na daný prípad a z jeho záverov tak vyplýva, že zmluvné strany sa mohli dohodnúť na uvedenom spôsobe doručovania listín, preto súd považoval tvrdenia žalovaného v tomto smere za nedôvodné

39. Okresný súd zistil, že do zmluvy boli riadne inkorporované VOP (čl. II ods. 2 zmluvy), ktoré boli na žiadosť žalovaného doručené na ním uvedenú emailovú adresu a ktoré obsahujú úpravu vyhlásenia úveru za predčasne splatný (čl. VI).

40. Okresný súd postupoval v súlade so závermi občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. 3. 2019, na ktoré poukázal vo svojom uznesení z 23. 5. 2019, sp. zn. 43Co/27/2019 („...V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na závery občiansko-právneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.3.2019, na ktorom došlo k zjednoteniu pri výklade použitia práva veriteľa na vyhlásenie predčasnej splatnosti tak, že toto jeho právo je časovo obmedzené do splatnosti najbližšej budúcej splátky. Je pravdou, že ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka komplikuje určenie takéhoto obmedzenia vykonania predčasnej splatnosti úveru podľa druhej vety § 565 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade je potrebné pristúpiť k výkladu, že veriteľovi patrí právo na predčasné zosplatnenie úveru do tej najbližšej splátky úveru, ktorá nasleduje po uplynutí 3 mesiacov od omeškania s úhradou prvej omeškanej splátky za predpokladu, že je zároveň dlžník upozornený v lehote podľa §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na existenciu dlhu a na možnosť vykonania predčasného zosplatnenia úveru.“).

41. V danom prípade súd zistil, že právny predchodca žalobkyne postupoval pri vyhlásení predčasnej splatnosti úveru v súlade s § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ a vyhlásil predčasnú splatnosť úveru do najbližšie nasledujúcej splátky. Súd vyzval opakovane žalobkyňu, aby uviedla pre splatnosť ktorej splátky úveru vyhlásil právny predchodca žalobkyne splatnosť celého úveru, na čo žalobkyňa svojim posledným vyjadrením uviedla, že predčasná splatnosť úveru bola pre mesačnú splátku so splatnosťou do 11. 12. 2017, s ktorou bol žalovaný v omeškani. Právny predchodca žalobkyne využil svoje právo na predčasné zosplatnenie úveru do tej najbližšej splátky úveru, ktorá nasleduje po uplynutí 3 mesiacov od omeškania s úhradou prvej omeškanej splátky za predpokladu, že je dlžník upozornený v lehote podľa § 53 ods. 9 OZ na existenciu dlhu a na možnosť vykonania predčasného zosplatnenia úveru. V tomto konkrétnom prípade tak právny predchodca žalobkyne mohol vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru najneskôr do 11. 4. 2018. Právny predchodca žalobkyne vyhlásil predčasnú splatnosť úveru výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom z 29. 3. 2019 a preto súd dospel k záveru, že v danom prípade postupoval v súlade s citovanými ustanoveniami.

42. Okresný súd zistil, že postúpenie pohľadávky na žalobkyňu bolo v súlade aj s ust. § 17 ods. 1 ZSU, pretože žalobkyňa je veriteľom oprávneným ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska v súlade s § 20 ods. 1 písm. a) ZSU, čo vyplýva z údajov zverejnených na webovom sídle Národnej banky Slovenska (www.nbs.sk).

43. Na základe vykonané dokazovania mal tak súd preukázané, že žalobkyňa je aktívne vecne legitimovaná v tomto konaní.

44. Pre úplnosť súd uvádza, že v súlade s § 92 ods. 8 ZoB ako aj s § 17 ods. 1 ZSU sa mohla postúpiť na žalobkyňu len pohľadávka, resp. jej časť, ktorá bola splatná, pretože v danom prípade žalobkyňa po zohľadnení neúčinného predčasného zosplatnenia úveru je aktívne vecne legitimovaná len pre tú časť postúpenej pohľadávky, ktorá sa v dôsledku splatnosti jednotlivých splátok úveru stala splatnou pri jej postúpení. Uvedený záver je v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. 12. 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020, v ktorom rozhodoval o dovolaní v skutkovo obdobnej veci, v ktorej odvolací súd vyslovil, že „Pokiaľ ale nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah nezanikol výpoveďou alebo odstúpením od zmluvy, nie je možné urobiť záver o tom, že by

predmetný úver bol ku dňu postúpenia splatný. Splatnými do tej doby sa mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bola žalovaná v omeškaní.“ Najvyšší súd v tomto prípade konštatoval, že „podľa názoru dovolacieho súdu ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky (v znení do 31. decembra 2016, pozn. súdu) umožňovalo banke právo postúpiť inej osobe (a to aj osobe, ktorá nie je bankou) len splatnú pohľadávku, resp. časť pohľadávky, ktorá je splatná.“ Vzhľadom na takmer totožné znenie ust. § 92 ods. 8 ZoB v čase postúpenia predmetnej pohľadávky so znením účinným do 31. 12. 2016, nemal súd dôvod odchyliť sa od uvedeného záveru. Pre úplnosť však uvádza, že ani predchádzajúci záver súdu o súlade postupu s ust. § 17 ZSU nie je zmätočný, pretože z ust. § 17 ZSU nevyplýva, že nie je možné postúpiť len časť pohľadávky (tá časť, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti úveru). Uvedené však nie je v tomto prípade podstatné vzhľadom na záver o zákonom zosplatnení úveru.

45. Žalobkyňa si uplatňovala v tomto konaní iba nesplatenú časť istiny úveru z dôvodu predčasného zosplatnenia úveru, a preto súd nevzhliadol dôvod skúmať, či predmetná zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovaný síce argumentoval, že protiplnenie vo výške 9 039,47 € má byť neprimerané a v rozpore s dobrými mravmi, keďže samotná zmluva má byť neplatným právnym úkonom, a preto uplatnený nárok považuje za bezdôvodné obohatenie, ktorý sa premlčuje v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe podľa § 107 ods. 1 OZ, tieto tvrdenia však považuje súd za účelové v snahe vyhnúť sa plneniu. Okresný súd nepovažuje zmluvu za neplatný právny úkon, pretože na to nevzhliadol žiaden relevantný dôvod. Ani žalovaný neuviedol, prečo by malo byť protiplnenie neprimerané, či v rozpore s dobrými mravmi, ak právny predchodca žalobkyne vyhotovil zmluvu so všetkými náležitosťami podľa ust. § 9 ZSU, pričom súd nezistil, že by v zmluve absentovala niektorá z náležitostí, pre ktorú by bolo možné považovať úver za bezúročný alebo bez poplatkov v súlade s § 11 ZSU. Z tohto dôvodu sa taktiež javí byť ako účelová námietka premlčania, pretože uplatnený nárok nie je možné považovať za bezdôvodné obohatenie.

46. V tomto prípade žalovaný plnil na základe platnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z ustanovení ZSU taktiež vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere sa môže dohodnúť s anuitnými splátkami, na základe čoho postupoval aj právny predchodca žalobkyne pri uzavretí zmluvy, čo vyplýva z amortizačnej tabuľky, ktorá bola vyhotovená v súlade s § 9 ods. 5 ZSU. Aj samotná RPMN je vypočítaná na anuitnom splácaní, to znamená, že každá splátka sa skladá zo splátky istiny, úrokov a poplatkov. V tomto smere takáto úprava nie je v rozpore s dispozitívnym ust. § 566 ods. 2 OZ, pretože v tomto prípade žalovaný ako dlžník neurčil, že sa má pri jednotlivých splátkach započítavať každá splátka inak. Z tohto dôvodu postupoval právny predchodca žalobkyne správne, ak určil anuitné splácanie úveru, pričom z každej splátky bola presne určená časť, ktorá sa započítavala na istinu, zmluvné úroky a poplatky. Nárok žalobkyne uplatnený žalobou tak považuje súd v celom rozsahu za dôvodný, a preto žalobe vyhovel.

47. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

48. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. ň

49. Žalobkyňa si podanou žalobou uplatnila aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania žalovaného so zaplatením žalovanej sumy. Žalobkyňa si uplatňuje zákonný úrok z omeškania od 12. 5. 2018 ako ôsmy deň od oznámenia o predčasnej splatnosti úveru s poskytnutou lehotou 7 dní na splnenie dlhu. Žalobkyňa vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % (5 % + 0,00 %), pretože základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie podľa § 17 ods. 1 z. č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike) k 12. 5. 2018 bola 0,00 %. Súd považoval nárok v tejto časti za dôvodný a priznal žalobkyňi úrok z omeškania v rozsahu, ako to je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

50. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

51. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

52. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

53. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v rozsahu 100 %, preto jej súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu. Zároveň okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania, v ktorom bola úspešná žalobkyňa, keďže odvolací súd jej odvolaniu vyhovel, preto žalobkyňa priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu (100 %).

54. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, ktoré je potrebné doručiť Okresnému súdu Žiar nad Hronom v dostatočnom počte rovnopisov s prílohami, v prípade jeho doručenia iným spôsobom ako do elektronickej schránky súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť a odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie môže meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie dôkazy alebo tvrdenia, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.